

7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ Παρακλητικός Κανών Αγίου ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ ἐπ. Μεδιολάνων, ἀρχιμ. Νικ. Αεράκη

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρμβ΄ (142) Ψαλμός καί τό
Θεός Κύριος μετά τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τά Τροπάρια.**

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Μεδιολάνων Ἱεράρχην τὸν θεῖον, ἐν ἐγκωμίοις καὶ ᾠδαῖς
εὐφημοῦμεν, τῆς παρρήσιας ἄριστον ὑπόδειγμα, πιστῶν ἄγαλμα,
δικαιοσύνης τε, καὶ ποιμένων τὸ κλείσμα, τὸ ἀπροσωπόληπτον
ἀφομοίωμα Λόγου, Ὁρθοδοξίας πρόμαχον σεπτόν, κόσμον τοῦ
κόσμου, Ἀμβρόσιον ἔνθεον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ᾠδαῖς εὐφημοῦμεν, καὶ μεγαλύνομεν Αὐτὴν
ἐκβοῶντες· τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Παρθένε Σεμνή· φρούρησον ἐν
τῇ δυνάμει Σου, Ὁρθοδόξων συστήματα· σῶσον τοὺς τιμῶντάς Σε,
ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἐκ κινδύνων πλείστων χαλεπῶν· Σὺ γὰρ
ὑπάρχεις, βροτῶν ἢ ἀντίληψις.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

**Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: ΑΜΒΡΟΣΙΟΝ
ΜΕΔΙΟΛΑΝΩΝ ΕΥΦΗΜΩ. ΝΙΚΟΔΗΜ(ΟΥ).**

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀμβρόσιον ὕμνοις ἐπιποθῶν, λιτάζειν ἐνθέως, θεῖον Πνεῦμα
ἀντιβολῶ, κατάπεμψον Λόγε τῇ καρδίᾳ, καὶ τῷ νοί μου πλουσίως
Θεάνθρωπε.

Μετάρσιον ἄσαι σὴν βιοτήν, οὐ σθένει μου γλῶσσα, Ἱεράρχα
μυσταγωγέ· διὸ ἐξαιτοῦμαι τὰς εὐχὰς σου, τοῦ φωτισθῆναι με θεῖε
Ἀμβρόσιε.

Βαβαὶ οἶα χάρις παρὰ Χριστοῦ, αὐγάζουσα Πάτερ, σὴν
καρδίαν ὑπερφυῶς, διδοῦσά σοι γνῶσιν μυστηρίων, ἃ τοῖς πιστοῖς
ὥς Ποιμὴν ἀπεκάλυψας.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων ὁρώντων τὸ ἀληθές, ἐδείχθη Παρθέने, ἐν νηδύι Σου θαυμαστῇ, Λόγου τοῦ Θεοῦ κυοφορία, εἰς σωτηρίαν βροτῶν ἐκ τοῦ πτώματος.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὁμοφρόνως ὑμνοῦμεν, ἱεουργὸν ἔνθεον, τῆς Ὁρθοδοξίας φωστῆρα, κλεινὸν Ἀμβρόσιον, ἐπιζητοῦντες αὐτοῦ, τὰς πρὸς Χριστὸν ἰκεσίας, τοῦ δοθῆναι ἅπασι, πλούσιον ἔλεος.

Σωτηρίας τὸν πόθον, ἀντιβोलῶ δώρησαι, καὶ Ὁρθοδοξίας τὴν πίστιν, καὶ θεϊαν ἄσκησιν, πρὸς βιοτὴν ἐν Χριστῷ καὶ φωτισμὸν τῆς ψυχῆς μου, θαυμαστὲ Ἀμβρόσιε, πίστεως πρόμαχε.

Ἰσχυρὸς ἀνεδείχθης, στῦλος πιστῶν ἔνδοξε, καταπολεμῶν τὰς αἱρέσεις, Πάτερ Ἀμβρόσιε, καὶ διὰ βίου σεπτοῦ, καὶ βιασμοῦ Βασιλείας, τοῦ Χριστοῦ ἐκήρυξας, πίστιν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Οὐρανίων πνευμάτων, καὶ μοναχῶν καύχημα, καὶ μητέρων πέλεις ὁ κόσμος, σωφρόνων ἔδρασμα· ἐν τῇ ἀγνείᾳ Ἀγνή, τοὺς εὐσεβεῖς περικράτει, Σαῖς λιταῖς πρὸς Κύριον, Θεομακάριστε.

Διάσωσον, Μεδιολάνων Ἀμβρόσιε θεοφόρε, τοὺς σὲ ὕμνοις ἐπευφημοῦντας ἐκ παραπτώσεων, ὡς ἔχων πρὸς Κύριον παρρησίαν.

Στερέωσον, τοὺς ὀρθοδόξως τιμῶντάς Σε Θεοτόκε, ἐν τῇ πίστει τοῦ Σοῦ Υἱοῦ καὶ βίου παλαίσμασιν, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα ποθῶν, ἐπίκηρα κατέλιπες, καὶ ζήλω Χριστόν, ἐδέχθης ἐν καρδίᾳ σου, θαυμαστὲ Ἀμβρόσιε, τῶν Μεδιολάνων Ἐπίσκοπε· διὸ ἡξιώθης ἰδεῖν, Τριάδος τὴν δόξαν, ἐν τῇ ἄνω Σιών.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβεία θερμὴ καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν Σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νεκρωθεὶς ὃ Ἀμβρόσιε, κατὰ κόσμον χάριτι τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐν Χριστῷ σοφῶς ἐβίωσας, ἐν Μεδιολάνοις ὡς Ἐπίσκοπος.

Μετ' ὀδύνης ἐκήρυξας, τῷ Θεοδοσίῳ μάκαρ μετάνοιαν καταξίωσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκζητεῖν Κυρίου μέγα ἔλεος.

Ἐν δυνάμει ἠφάνισας, τοῦ Βελίαρ ἔνεδρα ὃ Ἀμβρόσιε, ἀνελθὼν δ' εἰς ὕψη ἄρρητα, Ἐκκλησίας πίστιν διετράνωσας.

Θεοτοκίον.

Δεομένων Σὺ γέγονας, σκέπη καὶ λιμὴν Ἀγνὴ Θεονύμφευτε, καὶ λιταῖς Σου τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ παθῶν φυλάττεις καὶ τοῦ δράκοντος.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦλεως ἡμῖν, εὐφημοῦσί σε Ἀμβρόσιε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενοῦ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ἵνα ἀπαύστως, ποθῶμεν τὸ θεῖον ἔλεος.

Ὅλην πρὸς Θεόν, τὴν ψυχὴν ἡμῶν κατεύθυνον, κλεινὲ Ἀμβρόσιε πιστῶν ὁ φωστήρ, ἵνα τῶν κόσμου, ἡδέων καταφρονήσωμεν.

Λῦσον τὰ δεσμά, τῶν παθῶν ἡμῶν Ἀμβρόσιε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Πάτερ πρὸς τὸν Χριστόν, ἵνα ταῖς τρίβοις Κυρίου ἀκολουθήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἄνασσα κάμοί, θείαν χάριν Σου ἐπόμβρησον, ἵνα ἐν βίῳ ἀγίως πολιτευθῶ, καὶ ἐν ἐξόδῳ, εἰσέλθω εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νομίμως σὺ, ἐν Χριστῷ Ἀμβρόσιε, διὰ φόνους βασιλέα ἐλέγχεις, καὶ τοῖς πιστοῖς, διδαχαῖς σου ἐνθέοις, τοῦ Θεοῦ Λόγου ὁδὸν πᾶσιν ἔδειξας· σοῦ δέομαι πανευλαβῶς, ἐκ παθῶν σαῖς λιταῖς με ἐξάρπασον.

Ὠράϊσας, τὴν ψυχὴν σου Ἅγιε, διὰ βίου ἀσκηθεὶς ὑπὲρ φύσιν, καὶ οὐρανῶν, τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις, καὶ τὸν Θεὸν καθορᾷς τὸν Τρισάγιον· ἐνίσχυσον καμὲ ἐν γῇ, θεαρέστως βιώσαι τὸν ἄθλιον.

Νικήσαντα, τῶν δαιμόνων φάλαγγας, σὲ ὁρῶμεν οὐρανίῳ παστάδι, ἐν ᾗ αἰεὶ, Ἀρχιθῦτα Ποιμένων, δοξολογεῖς σὺν Ἀγγέλοις τὸν Κύριον· ἀξίωσον οὖν καὶ ἡμᾶς, μετὰ σοῦ αἰωνίως εὐφραίνεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν, ἐν γαστρί Σου Ἄχραντε, ἀπορρήτως τοῦ Πατρὸς Θεὸς Λόγος, καὶ τὴν ἐμήν, εἰληφῶς θνητὴν φύσιν, διὰ Σταυροῦ ἀνεκαίνισεν Ἄσπιλε, συνανυψῶν εἰς οὐρανούς, ὡς Θεὸς Σὸς Υἱὸς Παναμώμητε.

Διάσωσον, Μεδιολάνων Ἀμβρόσιε θεοφόρε, τοὺς σὲ ὕμνοις ἐπευφημοῦντας ἐκ παραπτώσεων, ὡς ἔχων πρὸς Κύριον παρρησίαν.

Στερέωσον, τοὺς ὀρθοδόξως τιμῶντάς Σε Θεοτόκε, ἐν τῇ πίστει τοῦ Σοῦ Υἱοῦ καὶ βίου παλαίσμασιν, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τὸν Ἀμβρόσιον ἀνευφημήσωμεν ᾠσμασιν, τὸν κλείσαντα ὡς φρυκτωρὸν Μεδιόλανα, καὶ τὸν κόσμον ἐν ἀρεταῖς καὶ ἔργοις θαυμαστοῖς· τὰς ἱκεσίας δὲ αὐτοῦ, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, αἰτούμενοι κτησώμεθα, χάριν τῆς μετανοίας, καὶ σωτήριον πίστιν, καὶ ἀρετὰς τὰς σωστικάς, ἐν ἀσκήσει καὶ σεμνότητι.

Προκείμενον. *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Στ. Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιῶνται.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ε' 14 21).

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. **Στ.** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,...

Πάντες τὸν Ἐπίσκοπον, Μεδιολάνων τὸν στῦλον, τῶν πιστῶν διδάσκαλον, τὸν κλεινὸν Ἀμβρόσιον, εὐφημήσωμεν· τὰ τῆς γῆς ἅπαντα, ἐν χαρᾷ ἡρνήθη, τὰ οὐράνια ἐπόθησε, Χριστοῦ Παράδεισον, καὶ μετὰ Ἀγίων συνοίκησιν· διὸ ἐν βίᾳ ἔζησε, καὶ τοὺς Ὁρθοδόξους ἐδίδαξε, πόθῳ διὰ βίου φυλάττειν, πάντας πίστιν ἀκλινῶς, καὶ ἐκφυγεῖν τῶν αἱρέσεων, πλάνην τὴν πανώλεθρον.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὑψώθης ἐπαξίως, ὦ Ἀμβρόσιε Πάτερ, Μεδιολάνων Ποιμὴν, κηρύττων Τριάδος μεγαλεῖα, τῆς Ἀγίας, πρὸς ἣν ἅπαντες ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φυλάττων σὴν καρδίαν, ἐκ βελῶν μισανθρώπου, ἐπαπολαύεις κλεινέ, ἐλλάμψεως τῆς θείας, θεώσεως τοῦ δώρου, τὸν Χριστὸν ἐξυμνῶν ἀεὶ· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἥλιου τοῦ ἀδύτου, Χριστοῦ τοῦ Θεανθρώπου, κατηξιώθης ἰδεῖν, Ἀμβρόσιε τὴν δόξαν, ἐν μέσῳ Παραδείσου, καὶ ὑμνεῖν Αὐτοῦ ὄνομα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε, Σοὺς δούλους περιφρούρει, ταῖς πρὸς Υἱόν
Σου λιταῖς· δὸς δόξαν Ἐκκλησίᾳ, καὶ πίστιν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ
ψαλμὸν ὀλοκάρδιον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ὡραῖσμένος, ἐν οὐρανοῖς σαββατίζεις, ὦ Ἀμβρόσιε κλέος σῶν
τέκνων, ἀνυμνῶν τὸν Λόγον, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόοις ἀϋλοῖς, ἐν Παραδείσῳ συμψάλλεις, ὦ Ἀμβρόσιε ὕμνοις
ἀπαύστοις, τῆς Τριάδος δόξαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰσχύϊ Λόγου, τῶν βιαστῶν ἐμιμήθης, ὦ Ἀμβρόσιε θεῖους
ἀγῶνας, ἀνυμνῶν ἀπαύστως, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κατηξιώθης, τῶν δευτερείων Τριάδος, ὡς γεννήσασα Κόρη
τὸν Λόγον· Ὅν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Οἱ λόγοι Ἀμβροσίου, τοὺς ἐναθλουμένους, ἐν ἀγωνίσμασι
θείοις, στερρόους ἀθλητάς, καθοδηγοῦσιν ἐνθέως, πρὸς τελειότητα.

Δὸς πᾶσιν τὴν σὴν χάριν, Ἀμβρόσιε Πάτερ, Μεδιολάνων τὸ
κλέος, Ποιμὴν θαυμαστέ, ἵνα ὁδὸν πορευθῶμεν, τὴν πρὸς τὸν
Κύριον.

Ἡδέως μελετῶμεν, ῥήματά σου Πάτερ, καὶ ἐξαιτούμεθα
πάντες, Χριστοῦ φωτισμόν, ἵνα τηρήσωμεν ταῦτα, δυνάμει χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μαρία θεῖον Πνεῦμα, δεχθεῖσα ἀφράστως, κυοφορεῖς τὸν
Σωτῆρα, τοῦ κόσμου παντός· διὸ τιμῶμεν ἐν ὕμνοις, τὰ μεγαλεῖά
σου.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς....

Χαίροις τῶν Ποιμένων ὑφηγητής, Ἀμβρόσιε Πάτερ, βιαστῶν τε ὑπογραμμός· χαίροις Ὁρθοδόξων ὁ θεῖος ἀντιλήπτωρ, τῆς ἀρετῆς δὲ τύπος, καὶ ἐγκαλλώπισμα.

Τοῦ Θεοδοσίου ὁ ἐλεγκτής, καὶ τῆς μετανοίας τούτου θεῖος ὑφηγητής· ὁ τῶν Ὁρθοδόξων, κρουνὸς θείας ἀγάπης, πιστῶν φωστήρ ἀπάντων, χαίροις Ἀμβρόσιε.

Πάντες τὸν Ἀμβρόσιον ἀδελφοί, τῶν Μεδιολάνων τὸν Ἐπίσκοπον τὸν σοφόν, τὸ δικαιοσύνης, ἀγλάνισμα καὶ κλέος, ἐν ἐγκωμίων ὕμνοις, ἀνευφημήσωμεν.

Θυηπόλε ἅγιε βιαστά, κραταίωσον πίστιν, καὶ Ὁρθόδοξον διδαχὴν, διώκων τὴν πλάνην, καὶ αἵρεσιν τοῦ πλάνου, διδάσκων οἰκουμένην, Χριστοῦ ἀλήθειαν.

Ὑμνοὶς εὐφημήσωμεν ἀδελφοί, Ἀμβρόσιον θεῖον, οἱ ποθοῦντες τῆς οὐρανοῦ, τρυφῆς ἀπολαῦσαι, πιστῶς ἀγωνισθέντες, μιμούμενοι τὸν τούτου, βίον πανάρετον.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν ἀδελφοί, τὸν Μεδιολάνων, φρυκτωρόν τε καὶ ὁδηγόν, ἀρετῆς Ποιμένα, ποιμαινομένων δοῦλον, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, φύλακα ἄριστον.

Χαίροις Ἱερέων ἡ καλλονή, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στῦλος ὄντως ὁ θεαυγής· χαίροις ὀρθοδόξων, δογμάτων μυστολέκτα, Ἀμβρόσιε τρισμάκαρ, Τριάδος πρόμαχε.

Χαίροις Ἐκκλησίας λαμπρὸς φωστήρ, χαίροις τῆς σοφίας, ἡ κιθάρα ἡ ἐμμελής· χαίροις ὑποφῆτα, δογμάτων ὀρθοδόξων, Ἀμβρόσιε παμμάκαρ, Πατέρων καύχημα.

Χαίροις τῆς σοφίας μύστης λαμπρός, καὶ τῆς εὐσεβείας, στόμα εὖλαλον καὶ σοφόν· χαίροις ὀρθοδόξων, δογμάτων ἡ κιθάρα, Ἀμβρόσιε παμμάκαρ, ἀξιοθαύμαστε.

Χάριν ἀναβλύζων μελισταγῇ, παύεις τὴν πικρίαν, τῆς ἀγνοίας ἐκ τῶν ψυχῶν, καὶ πρὸς ἀναβάσεις, ἡμᾶς ὑπερκοσμίους ἀεὶ ἀναβιβάζεις, σοφοῖς σου ῥήμασι.

Δέησιν προσάγαγε τῷ Θεῷ, Ἀμβρόσιε Ἱεράρχα, ὑπὲρ τῶν δούλων τῶν σῶν, σοφέ, τῶν τυραννουμένων ὑπὸ παντοίων νόσων, θλίψεων καὶ κινδύνων, καὶ τούτους λύτρωσαι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἱεράρχην ἐκ Ῥώμης, Μεδιολάνων τὸ φῶς, τὸν Ἀμβρόσιον ὕμνοις καὶ ἐγκωμίων ᾠδαῖς, εὐφημήσωμεν, πιστοί, καὶ μιμησώμεθα· ὅτι ἐν βία θαυμαστῇ, καὶ παρρησίᾳ ἐν Χριστῷ, ἐγένετο τύπος θεῖος, τοῦ ἀληθοῦς Ἱεράρχου, καὶ ἀληθείας φύλαξ ἄριστος.

. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε τὸν Ἀμβρόσιον πιστοί, τὸν θεοστεφῇ Ἱεράρχην, ἐγκωμιάσωμεν· οὗτος γὰρ ἐνίκησε, τοῦ κόσμου φρόνημα, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐστήριξεν, ἐν λόγοις καὶ ἔργοις, πάντας ἀγιότητος, βίον ἐδίδαξεν· ὅθεν ἐστεμμένος εἰσῆλθε, χαίρων εἰς Σιών τὴν Ἁγίαν, καθορῶν Χριστοῦ, τὸ φῶς τὸ ἄκτιστον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου....

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.